

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Linhartovou v hlavním líčení konaném dne 20. května 2025 v Praze takto:

Obžalovaná

JUDr. N. R.

narozená v , trvale bytem ,

je vinna, že

1. že dne 15. 7. 2020 v Praze 2, v ulici Francouzská 808/19, u Obvodního soudu pro Prahu 2, v úmyslu dosáhnout úspěchu v soudním řízení vedeném pod sp. zn. se společností IČ: , předložila coby žalovaná listinný důkaz, kterým bylo jí ručně napsané prohlášení ze dne 21. 1. 2019 opatřené pravým podpisem J. Z. , nar. , přičemž věděla, že toto prohlášení je padělané tím způsobem, že text prohlášení byl ex post doplněn na J. Z. podepsaný bílým papírem, kdy touto listinou byla potvrzována v civilním řízení sporovaná oprávněnost fakturace jí tvrzeně vykonaných právních služeb, kdy plnění již vyplacené poškozenou společností jako odměna za tvrzeně odvedené právní služby po ní bylo v tomto civilním sporu vymáháno coby bezdůvodné obohacení, tedy předložené prohlášení emeritního jednatele společnosti o odvedení fakturované práce bylo podstatnou skutečností, která by, pokud by jí civilní soud uvěřil, měla klíčový dopad na úspěch žalované v civilním sporu, což by pro ni znamenalo, že nebude povinna vydat žalované bezdůvodné obohacení ve výši 570.300 Kč žalobci,
2. že dne 24. 7. 2020 v Praze 2, v ulici Francouzská 808/19, u Obvodního soudu pro Prahu 2, v úmyslu dosáhnout úspěchu v soudním řízení vedeném pod sp. zn. se společností IČ: , předložila coby žalovaná listinný důkaz, kterým bylo jí ručně napsané prohlášení ze dne 21. 1. 2019 opatřené pravým podpisem J. Z. , nar. , přičemž věděla, že toto prohlášení je padělané tím způsobem, že text prohlášení byl ex post doplněn na J. Z. podepsaný bílým papírem, kdy touto listinou byla potvrzována v civilním řízení sporovaná oprávněnost fakturace jí tvrzeně vykonaných právních služeb, kdy plnění již vyplacené poškozenou společností jako odměna za tvrzeně odvedené právní služby po ní bylo v tomto civilním sporu vymáháno coby bezdůvodné obohacení, tedy

předložené prohlášení emeritního jednatele společnosti o odvedení fakturované práce bylo podstatnou skutečností, která by, pokud by jí civilní soud uvěřil, měla klíčový dopad na úspěch žalované v civilním sporu, což by pro ni znamenalo, že nebude povinna vydat žalované bezdůvodné obohacení ve výši 36.300 Kč žalobci,

t e d y : v řízení před soudem předložila listinný důkazní prostředek, který měl podstatný význam pro rozhodnutí a který padělala v úmyslu, aby byl použit jako pravý, a čin spáchala v úmyslu získat pro sebe prospěch,

č í m ž s p á c h a l a

přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku k peněžitému trestu v počtu **50 (padesáti) denních sazeb**, jedna sazba **ve výši 1.000 Kč** (tisíc korun českých), **celkem** tedy k peněžitému trestu **ve výši 50.000 Kč** (padesáti tisíc korun českých).

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozené společnosti [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] a [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] se svými nároky na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení má soud za prokázaný skutkový stav, jak popsán shora ve výrokové části rozsudku.
2. **Obžalovaná** podrobně popsala anabázi vztahů s panem H [REDAKCE] zejména období, kdy se všemi různými způsoby snažil dostat z vazby. Pokud jde o předmětnou listinu, uvedla, že pan Z [REDAKCE] i když už pro společnost pana H [REDAKCE] nepracoval, tak zůstal v některých společnostech jednatelem, proto od něj potřebovali nějaké věci i nadále podepisovat. Buď přišel nebo se scházeli v různých kavárnách po [REDAKCE] sami nebo za účasti dalších osob, často u toho byl pan B [REDAKCE]. Měli dobré vztahy asi až do března roku 2019. Když bylo cokoli třeba podepsat, tak přijel, potkávali se často. Tento konkrétní dokument vznikl spontánně, sepsala ho ona sama a neví, zda rychle před schůzkou nebo na ní. V ten den 21. 1. 2019 byla ještě podepisována smlouva o spolupráci, která je předmětem jejího trestního řízení na [REDAKCE]. V té době byl pan Z [REDAKCE] ještě jednatelem, nebyl dokončen zápis změn v obchodním rejstříku, to nastalo až v červnu 2019. Poprosila ho, zda by jí ty služby nestvrdil a on byl tak hodný a řekl, že s tím nemá žádný problém. Nikdy dříve jí poskytování právních služeb nepotvrzoval, protože to nebylo potřeba. V tuto chvíli ta potřeba vyvstala, protože s nimi, míněno s panem H [REDAKCE] skončila a pan Z [REDAKCE] byl jednatelem v těch společnostech. Nedokáže říct, zda to zkontroloval, ale říkal, že nemá s tím problém. Pokud byla dotázána, jak, když už v těch společnostech pan Z [REDAKCE] nepracoval mohl znát objem těch prací, ověřit, že jsou ty faktury

v pořádku, uvedla, že to bylo na něm. Povědomí o tom, co pro společností dělá měl, protože se scházeli, věděl, že do těch společností chodí, poskytuje právní služby. Nikdy předtím od něj právní služby potvrdit nechtěla, k dotazu, zda mu to nebylo divné, uvedla, že všichni věděli a mluvil o tom i pan Z [REDACTED], že od pana H [REDACTED] nelze odejít normálně. Nikdy jindy mu také nepředložila rukou psaný dokument k podpisu. Od pana H [REDACTED] si ty služby potvrdit nechat nemohla, protože to musel být jednatel společnosti, pan Z [REDACTED], který za to byl jediné zodpovědný. Společnostem fakturovala průběžně, v roce 2019 již proběhla jen malá fakturace na začátku roku. Na konci roku 2018 měla veškeré faktury proplacené, pokud byla dotazována proč přesto chtěla v lednu potvrzení, uvedla, že když odněkud odchází a ví, že bude terčem šikany, tak se chtěla pojistit. Nejprve uvedla, že v potvrzených fakturách možná ani není celý rok 2018. Pokud byla dotazována, zda se nebála, že bude problém i s rokem 2017, uvedla, že bála. Na dotaz, jak tedy faktury k potvrzení vybrala, uvedla, že vzala faktury za poslední rok, tedy 2018, to měli největší problémy. Pokud byla dotazována, zda pan Z [REDACTED] se nebál to potvrdit, když popisovala praktiky pana H [REDACTED] a skutečnost, že se ho všichni báli, uvedla, že pan Z [REDACTED] se vyjádřil v tom smyslu, že už je stejně pryč a nemá s panem H [REDACTED] nic společného, postupem času to začalo být jinak. Bývalí kolegové, když vidí, jakým způsobem se k ní pan H [REDACTED] chová, jak jsou podávány civilní žaloby, trestní oznámení a jak probíhají soudy, tak se bojí a vypovídají tak, jak jsou instruováni. Vztah s panem Z [REDACTED] se změnil asi v březnu 2019, kdy měla mezi nimi být nějaká spolupráce, pan Z [REDACTED] si vyfakturoval nějaké fiktivní plnění, chtěl po ní peníze a ona mu je odmítla dát, jednalo se o částku asi 17 tisíc Kč. K svědkům F [REDACTED] a B [REDACTED] uvedla, že se s nimi přátelila, navštěvovali se, pro ni to byli blízcí přátelé, důvěřovala jim. Pomohla jim s koupí domu, který si vybrali, hypotéku si vzala ona a její bratr, pan F [REDACTED] s paní B [REDACTED] pak měli splácet splátky hypotéky, což první rok a půl dělali, ale pak platit přestali. Oni sami dům chtěli, ale nemohli si ho dovolit. Pan F [REDACTED] dělal pro ni [REDACTED] v [REDACTED] od srpna 2019, ale pak zjistila, že tam zpronevěřil asi 1,6 milionu Kč a v důsledku toho se jejich vztahy zhoršily. V současné době vede civilní spory o vyklizení nemovitosti, je vedeno trestní řízení ohledně neoprávněného zásahu do práva k tomu domu a vůči svědkovi F [REDACTED] též trestní řízení pro zpronevěru peněz na ubytovně. Vztahy mají hrozné. Pokud byla podrobně dotazována na inkriminovanou listinu, uvedla, že ji buď připravila dopředu nebo ji sepisoval na schůzce, každopádně viděla pana Z [REDACTED] že jí podepisoval přímo před ní. Když byla konfrontována se svou výpovědí z přípravného řízení, kde uváděla, že listiny zanechala na recepci, pan Z [REDACTED] je podepsal a nechal je tam, uvedla, že je to před dlouhou dobou, pokud něco takového vypovídala, tak se to dá svědecky prokázat, jestli u toho někdo byl. K podpisu mohlo dojít v kancelářích na [REDACTED], nebo v kavárně, těch podepisování bylo mnoho, tak si to nepamatuje přesně. V ten den podepisoval listin několik, smlouvu na audit mezd, tato listina vznikla spontánně, buď si to připravovala doma a předcházela tomu nějaká komunikace nebo si říkala, že se ho na místě zeptá a tam si to připraví. Pokud pak byla konfrontována se svou výpovědí z civilního řízení vedeného pod [REDACTED], kde v listopadu 2020 uváděla, že podpisu pana Z [REDACTED] přítomna nebyla, že listiny zanechala na recepci, uvedla, že si to nepamatuje, že vypověděla, že listiny nechávala na recepci nebo se potkali, jestli to vyplnila předtím a u podpisu byla nebo ne. V reakci na předestřenou listinu, protokol z civilního řízení, k přímému dotazu, že v nyní před chvílí uváděla, že u podpisu byla, pana Z [REDACTED] viděla, jak to podepsal, uvedla, že ano, to sice ano, ale jako opravdu nevím. V hlavním líčení dne 10. 9. 2024 pak byla podle 207 odst. 2 tr. řádu přečtena výpověď obžalované z přípravného řízení a k rozporu ve výpovědi ohledně okolností vzniku a podpisu inkriminované listiny obžalovaná uvedla, že odkazuje na to, co již řekla, každý si to pamatuje jinak. Většinu listin nechávala na recepci, pan Z [REDACTED], který už tam nepracoval, tak tam docházel, když potřebovali, tak mu napsali, dohledala k tomu komunikaci, kde ho žádala a další listiny potvrzující schůzky v obchodním centru. Zda to tedy bylo v obchodním centru nebo na recepci, tak pravda je obojí.

3. Svědek J. Z. uvedl, že měl s obžalovanou dlouhodobě nadstandardní a přátelský vztah, pomáhala mu zejména při odchodu z firem pana H. a při osobních záležitostech, např. při rozvodu. Odchody od pana H. byly standardně provázeny nějakými soudními výhrůžkami, tímto ho paní obžalovaná bezbolestně provedla. Situace se změnila ve chvíli, kdy byl konfrontován s listinou o úhradě právních služeb, kterou měl podepsat – šlo o dokument, který však nikdy nepodepisoval vědomě a který jej zaskočil. Ve firmě fungovala praxe, kdy si zaměstnanci navzájem nechávali podepsané prázdné listy kvůli hektické povaze veřejných zakázek. Takový papír pak mohl být použit i bez vědomí podepisujícího. Nikdy neschvaloval ani nepodepisoval právní nebo účetní služby, a to ani zprostředkovaně na základě pokynu – ty řešil výhradně pan H. Jeho pozice byla provozního charakteru, takže řešil provozní věci. Spolupráce, kterou krátce zvažovali po jeho odchodu z firmy, nakonec nedopadla a způsobila mu finanční ztrátu, tehdy to řešil, byl našťvaný, dnes již by nad tím mávl rukou. I po odchodu ze zaměstnání ve firmách pana H. dále působil jako jednatel a podepisoval dokumenty, které bylo potřeba. Před podpisem dokumentů chtěl vždy znát jejich obsah a odmítá, že by inkriminovanou listinu podepsal vědomě. Zároveň též uvedl, že nikdy nepodepisoval rukou psané dokumenty, takové nepodepsal nikdy. Myslí si, že by to ani pan H. nedovolil a ani obžalovaná by nic takového neudělala, byla velmi pečlivá a precizní. Dále popsal vnitřní firemní fungování – tvrdé jednání pana H. vůči všem zaměstnancům včetně obžalované. Bylo to velmi náročné pro všechny zaměstnance, to je také spojovalo dohromady. Dále popsal fungování ve firmách, kdy zadávání veřejných zakázek bylo hektické, jednalo se o velké sumy a bylo nemyslitelné přijít o zakázku z důvodu, že tam člověk nebyl přítomen, proto nechával podepsané bílé papíry v kanceláři. Většinou je dával konkrétní osobě, ale mohlo se stát, ať již nepozorností jeho nebo konkrétního kolegy, že takové papíry byly volně k dispozici. Do prostor kanceláří, které byly volně přístupné měla přístup i obžalovaná v rámci svých návštěv, kdy řešila pracovní věci a myslí si, že se tak k takovému papíru mohla dostat. Nepopírá možnost, že se jeho podpis mohl nedopatřením ocitnout na nesprávném místě, ale trvá na tom, že to nebylo z jeho vůle. Pokud i v době, kdy již byl odvolán z funkce jednatele podepisoval nějaké dokumenty, tak mu je vozil buď pan H. – jednodušší dokumenty, na nebo je chodil podepisovat na , ale vždy je podepisoval s obžalovanou, protože chtěl vědět, co podepisuje. V době, kdy byl pan H. ve vazbě, chodila obžalovaná do kanceláří mnohem častěji, bylo to velmi hektické, problematické v té době bylo pouze to, zjistit, zda to, co bylo řečeno jako strategie je opravdu vůlí pana H. Pokud byl dotazován, zda v případě, že by ho o podobné potvrzení obžalovaná požádala, zda by ho vystavil uvedl, že určitě ne. Dle něj by to neudělal nikdo, kdo kdy pro pana H. pracoval, protože by bylo jasné, že to bud obrovský problém a pan H. měl čas, právníky a prostředky na to tyto situace řešit ve svůj prospěch. Když se dozvěděl, o jakou částku jde, kolem 600 tisíc, tak se zhrozil. Obžalovaná ho ale nikdy o nic takového ani nepožádala. Spolupráce, kterou krátce zvažovali po jeho odchodu z firmy, nakonec nedopadla a způsobila mu finanční ztrátu, tehdy to řešil, byl našťvaný, dnes již by nad tím mávl rukou. Když byl konfrontován s emailovou korespondencí z 18. 1. 2019, kdy zasílal koncept příkazní smlouvy, uvedl, že to tak sedí, vždy pracoval na příkazní smlouvě. K emailu ze 14. 2. 2019 a rozloučení „v duchu, uvedl, že tím myslel, že je prostě vymaže, nebude se s nimi dále bavit, protože se jím nedá věřit.
4. Následně byl svědek Z. slyšen znovu před konfrontací se svědkem B. kdy uvedl, že s spolupracoval panem B. který měl na starost provoz, ale do přípravy veřejných zakázek se nezapojoval, neboť měl záznam v trestním rejstříku. Komunikace mezi nimi byla pracovní a přátelská. Podle něj neměl pan B. přehled o dokumentaci zakázek. Pokud byl dotazován na rozfakturovávání mezd v rámci zaměstnávání u některých osob, tak uvedl, že to dle jeho informací od pana H. měl být právě pan B. kdo to měl dělat. Svědek uvedl, že s obžalovanou se asi jednou setkal v kavárně ve své soukromé záležitosti rozvodu. S panem

B[redacted] se sešel také jednou v nějakém obchodním centru ve food courtu, myslí si že [redacted]. Dále pak uvedl, že vznikl plán několika lidí za účasti obžalované, jehož cílem bylo s pomocí nějakého italského investora vyvést, co možná největší počet současných VZ, které spravovala jedna nebo jiná firma pana H[redacted] ven od pana H[redacted]. Podílet se na tom měli pan B[redacted] paní R[redacted] a zezáčátku k tomu poskytoval součinnost pan H[redacted]. On se o tom dozvěděl tak, že byl osloven, jestli se toho chce účastnit, neboť měl s veřejnými zakázkami velké zkušenosti. Měli schůzku v nějaké restauraci ve složení on, obžalovaná a pan B[redacted] s panem H[redacted]. Chtěl si poslechnout jejich plány, v té souvislosti byl pak obnovil svou živnost a souvisí s tím příkazní smlouva, kterou pak posílal a také rozčarování z toho, že mu tím vznikly náklady. Každopádně vyloučil, že by se na této schůzce podepisovali jakékoli dokumenty. Vzhledem k této své naštvanosti pak emailem informoval pana H[redacted] na tuto schůzku a snahu těchto lidí. Jedná se o listiny na č.l. 1128. Svědek uvedl, že motivem, proč pana H[redacted] oslovil bylo právě to, že nedostal své náklady, které mu tím vznikly zaplacené a nechce se nechat takto šidit. Každopádně z výše uvedeného vyplývá, že svědek Z[redacted] a obžalovaná s dalšími lidmi na počátku roku 2019 jednali o společné spolupráci, kdy by ve svůj prospěch vyvedli veřejné zakázky z firem pana H[redacted], tento záměr pak narušilo jeho propuštění z vazby, někdy před 19. 2. 2019, kdy je datován tento email. Vyplývá z toho také to, že v době, kdy měl, dle datace na něm uvedené, vzniknout inkriminovaný dokument, byla obžalovaná a svědek Z[redacted] v kontaktu, psali si, sešli se. Nebyl tedy jakýkoli důvod někde v kavárně vypisovat rukou z notebooku seznam faktur, aby ho mohl svědek Z[redacted] podepsat a stvrdit. Pokud by svědek Z[redacted] byl připraven tyto obžalovanou odvedené služby opravdu potvrdit, nebylo nic jednoduššího mu dokument zaslat a on by ho podepsal a obžalované buď předal nebo doručil nebo ho přijel podepsat do kanceláří společnosti, jak to dělal v ostatních případech.

5. Pokud měla být listinami zachycující komunikací mezi svědkem Z[redacted] a obžalovanou ze srpna 2018 vyvrácena jeho výpověď ohledně podepisování dokumentů pro společnosti pana H[redacted] v době, kdy již tam nebyl zaměstnancem, tak tato komunikace výpověď svědka nevyvrací, pouze dokládá, že v době, kdy byl jednatelem společností tak se stalo, že dostal dokumenty emailem, tyto podepsal a v zalepené obálce obžalované někde nechal, zřejmě v kancelářích nebo pro to někdo dojel. Rozhodně to nedokládá verzi obžalované, kterou uváděla v přípravném řízení, že svědek Z[redacted] podepisoval dokumenty někde na recepci a nechával je tam. Naopak to potvrzuje verzi svědka Z[redacted], že se dbalo, aby dokumenty, které patřily nějaké osobě, viděla jen tato dotčená osoba a neseznamovaly se s nimi osoby jiné, listiny byly předávány v zalepených obálkách. Takovýmto způsobem se inkriminovaná listina rozhodně do dispozice obžalované dostat nemohla.
6. Svědek V[redacted] B[redacted] uvedl, že nastoupil v létě 2017 do společnosti [redacted] kde působil na pozici [redacted]. Jeho úkolem bylo nejen provozní, ale i ekonomické řízení jednotlivých veřejných zakázek a tvorba vnitrofiremních směrnic. Společnost poskytovala služby jako úklid, ostrahu či další doplňkové činnosti, a to výhradně na základě veřejných výběrových řízení. Obžalovaná mu byla představena jako [redacted] napříč celou skupinou firem ovládaných panem H[redacted]. Měl s ní běžný pracovní kontakt, ať už osobní, e-mailový či telefonický. [redacted] ze strany obžalované vnímal jako aktivní a využíval ji při řešení pracovněprávních otázek, které ve firmě s přibližně 400 zaměstnanci s vysokou fluktuací vznikaly často. Firma sídlila nejprve v [redacted], později se přesunula do [redacted] a nakonec na [redacted]. Po celou dobu byl nadřízeným svědka přímo pan H[redacted]. V roce 2018 došlo k zásadnímu zlomu – pan H[redacted] byl zadržen a vzat do vazby. Policie tehdy provedla razii v sídle firmy. V reakci na to začalo ministerstvo zdravotnictví provádět audit zakázek. Navzdory těmto okolnostem firma dále pokračovala v provozu, ačkoliv v omezeném režimu. Popsal, že po zadržení pana H[redacted] byla firmě interně zadána snaha upravit docházkové listiny zpětně do roku 2008, což odmítl. Pan Z[redacted] byl [redacted]

██████████ byl také jednatelem v některých společnostech, spolupracovali spolu, byli i kamarádi. Pan Z██████ podepisoval jako jednatel nabídky na veřejné zakázky, ale vždy to bylo za souhlasu pana H██████. Pan Z██████ odcházel jako zaměstnanec asi někdy v dubnu 2018 k jinému zaměstnavateli, ale zůstal tam ten jednatelemský přesah. Pokud jde o podepisování, tak když u nich pracoval, tak tam byl na denní bázi a pokud zrovna nebyl v kanceláři, tak se tam otočil. Následně se pro podpis buď za ním zajelo nebo se u nich v kancelářích stávil za účelem podpisu. Myslí si, že takto pan Z██████ podepisoval někdy do začátku roku 2019. Pokud jde o případné bíanco podepsané papíry, tak se s tím nesetkal a nedovede si představit, že by pan Z██████ toto udělal. Navíc vyjádřil přesvědčení, že by to ani moc nešlo, protože by se nevědělo, kam se na onen papír podepsat. On sám ██████████ obžalované nepotvrzoval, ale věděl o tom, že jsou poskytovány. Pan Z██████ z titulu svého jednateleství pak podle něj mohl tyto služby potvrzovat.

7. Pokud byla svědkovi předložena inkriminovaná listina na č.l. 262 spisu, kterou si prohlédl, uvedl, že to vnímá jako dokument sepsaný mezi obžalovanou a panem Z██████ nějaké potvrzení smluv. Má pocit, zda to není jeden z dokumentů, který ti dva spolu podepisovali. V této souvislosti svědek popsal schůzku v restauraci ██████████ (zřejmě zkraye roku 2019), kde byla přítomna obžalovaná společně s panem Z██████ a on. Řešili smlouvu týkající se auditu pracovníprávní agendy na zakázce v ██████████. Pak pan Z██████ obžalované říkal, zda pro něj má ještě nějakou druhou záležitost, obžalovaná otevřela počítač, odkud čerpala data a sepisovali si to někde proti sobě. Nikomu nekoukal přes rameno, nebylo zvykem, aby se něco sepisovalo ručně na papír, takže takový nějaký podobný dokument tehdy určitě sepsán byl. On již se v té době věnoval svým záležitostem, telefonům emailu, ale seděl s nimi u stolu. Na schůzku přijel sám svým vozem z kanceláře, jak přijeli pan Z██████ s obžalovanou, neví. Odcházel pak individuálně najednou, neví přesně, kde se rozloučili. Rukou se běžně dokumenty nepsávaly, jen například v provozu, když nebyla k dispozici tiskárna. Schůzek pracovních mimo kancelář ve složení on obžalovaná a pan Z██████ mohlo být tři, pět, sedm, určitě do deseti. Obšírně popisoval záležitost s auditem zakázky v ██████████ popsal, že šlo o citlivou zakázku – označovanou jako „sprátelenou“ – kde docházelo k nesrovnalostem s docházkami a mzdami. Proto byla obžalovaná požádána o audit, byla na to sepsána smlouva, výsledky měly být do 1–2 měsíců. Z auditu následně vyplynulo podezření na tzv. Švare systém a další nepravdivosti v rozúčtování zaměstnanců.
8. Zajímavě reagoval svědek na dotaz, jak si vysvětluje, že svědek Z██████ kterého měl vidět, jak listinu podepisuje, uvedl, že nic takového nikdy nepodepsal a popřel, že by kdy v rámci činnosti své podepisoval právě rukou vypsane listiny. Svědek na to odpověděl, že si nedovede představit, že by se pan Z██████ snížil k tomu, že bude podepisovat prázdné archy na to, aby je pak někdo využil k nějakým činnostem, ne že by to někdo zneužil, ale myslí si, že to je tak vrtkavá záležitost, kterou by pan Z██████ neudělal. Zajímavé je to zejména proto, že svědkovi do té doby v rámci výsledku nikdo nesdělil, že by snad se podpis pana Z██████ měl dle něj na listinu dostat z jím podepsaného bíanco papíru. Poté uvedl, že si myslí, že pan Z██████ by mohl mít z toho potíže s panem H██████ a proto vypovídá, tak jak vypovídá. Obecně vyjádřil přesvědčení, že někteří svědci mohou vypovídat ve strachu z kroků pana H██████ kdy mnozí z nich čelili určitým tlakům po opuštění firem.
9. Dále pak byl konfrontován s tím, že v lednu 2020 vypovídal v trestní věci týkající se auditu, ██████████ jak o něm mluvil výše, kdy v bližší časové souvislosti se soupisem této smlouvy uváděl, že si na ni nepamatuje, kdy dle současné výpovědi uváděl, že tuto měl sjednávat a dnes si pamatuje listinu, kterou nesledoval, když nekoukal nikomu přes rameno a v roce 2020 rok po události si ani nevzpomínal na smlouvu, kterou sjednával. Uvedl, že byl vyslýchán videokonferencí z věznice, byl zcela nepřipraven, navíc ve věznici měl čas si některé

věci srovnat a rozpomenout se. Nicméně z úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 15. ledna 2020 na č.l. 1009-1011 vyplývá, že tuto svou výpověď činil po předchozím předvolání na [REDAKCE] a ke smlouvě, kterou měli s obžalovanou a svědkem Z [REDAKCE] tak intenzivně před rokem řešit, ničeho nevěděl.

10. Uvedl, že byl opakovaně odsouzen, zejména za neplacení výživného, ale i neoprávněné podnikání, v současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody za výživné a byla mu ještě přeměněna podmínka. Trestní řízení na [REDAKCE] bylo v době jeho výsledku proti němu vedeno pro zpronevěru kdy měl podle žaloby nevyplatit mzdu zaměstnanci v [REDAKCE] on ale mzdy nevyplácel. V této trestní věci byla slyšena jako svědkyně obžalovaná, vyhnul se odpovědi, zda vypovídala v jeho prospěch. K dotazům zmocněnce pak uvedl, že v této jeho trestní věci je zastupován stejnými obhájci jako obžalovaná v této trestní věci.
11. Pokud byl dotazován na společnost [REDAKCE] uvedl, že v jednu chvíli, kdy měly probíhat audity všech jejich veřejných zakázek ze strany ministerstva v souvislosti s trestním stíháním pana H [REDAKCE] tak od něj měl přijít pokyn převést tyto zakázky, kde byla obava, že o ně přijdou, na novou entitu, a to byl P [REDAKCE]. Ke společným podnikatelským aktivitám s panem Z [REDAKCE] uvedl, že ho na přelomu roku 2018 a 2019 oslovil, zda by nechtěl v rámci veřejných zakázek s nimi znovu spolupracovat právě v té nové entitě, ale pak to nedopadlo a pan Z [REDAKCE] jim to zazlival, myslel si, že se ho snažili oklamat, ale nebylo tomu tak. Neví, zda tam vznikla nějaká fakturace, když mu byla předložena komunikace na č.l. 966 až 968, tak uvedl, že to se toho týká a jeho komunikace s panem Z [REDAKCE] skončila obdobným způsobem. On pak v březnu 2019 podal výpověď. Rozhodl se tak kvůli kumulaci podezření, vnitřním neshodám a osobnímu tlaku. Po odchodu z firmy měl s obžalovanou sporadický kontakt, do půl roku po ukončení činnosti. Popsal také incident, kdy ho pan H [REDAKCE] v přítomnosti dvou zástupců [REDAKCE] bez oficiálního pověření vyslýchal ohledně aktivit obžalované během jeho vazby. Svědek odmítl vypovídat a schůzku ukončil.
12. Následně v rámci konfrontace svědek B [REDAKCE] již ne tak kategoricky, jakože listinu bezpečně poznává, uvedl, že na nějaké společné schůzce s obžalovanou svědkem Z [REDAKCE] viděl, jak spolu sepisují dokument, tak, že data brali z notebooku. Svědek Z [REDAKCE] kategoricky popřel, že by se něco takového stalo, namítl, že se s obžalovanou vídali běžně, že to příště mohla přinést vytištěné, že by nikdy nepodepisoval takový „camrák“. Dále znovu zdůraznil, že právní služby nekontroloval a nepodepisoval, a že zejména v době, kdy byl pan H [REDAKCE] ve vazbě si to s ním obžalovaná mohla běžně vyřešit sama. Svědek B [REDAKCE] na to reagoval omluvně, kdy uváděl, že vlastně neví, o co se jednalo, že až následně teď tedy ví, že se jednalo o fakturace a opakovaně zdůraznil, že jim pod ruce nekoukal, co tam dělali.
13. V rámci konfrontace bylo evidentní, že svědek B [REDAKCE] již tváří v tvář svědku Z [REDAKCE] není tak kategorický, věnoval se hlavně záležitosti s auditem, která není řešena v této trestní věci a k meritu vypověděl spíše mlhavě, což tedy trefně komentoval i konfrontovaný svědek Z [REDAKCE]. Ten naopak pevně setrval na své verzi a logicky znovu vše odůvodnil, proč by vlastně takový dokument ani nepodepsal a k jeho soupisu vlastně nebyl ani žádný rozumný důvod.
14. Po konfrontaci pak proběhl doplňující výslech svědka B [REDAKCE], kdy kupodivu hned na první otázku odpověděl opět velmi kategoricky, když uvedl, že zopakoval pouze dneska to, že byl přítomen té schůzce, na které dle jeho byl sepsán tento dokument a jednoznačně byl podepsán ze strany pana Z [REDAKCE] a myslí si, že i paní F [REDAKCE]. Ovšem toto svědek v rámci konfrontace, tváří v tvář svědku Z [REDAKCE] rozhodně neuvedl. Pokud byl dotázán, zda je si jistý uvedl (citováno), že obsahem, rozsahem, nebo obsahem samozřejmě ne. Vzhledem k tomu, že

schůzek v tomto složení nebylo tolik, aby se sepisovaly dokumenty na papíře, takže je si jistý, že tomu dokument odpovídá.

15. Svědkyně K. K. uvedla, že se s obžalovanou seznámila v roce 2015, kdy jí pomáhala s jejím rozvodem, staly se kamarádkami, obžalovaná jí radila, pomáhala, svěřovaly se, vztah přerostl v blízké přátelství. Obžalovaná u ní často přebývala v [redacted], když tam řešila nějaké své záležitosti. Následně jí obžalovaná nabídla práci pro společnost pana H. [redacted], kde v některých figurovala jako jednatelka, bylo to v roce 2016 nebo 2017. Jezdila do [redacted] do práce dvakrát týdně, byl tam malý kolektiv lidí, velmi přátelské prostředí, lidé drželi při sobě, byla tam velká důvěra právě v obžalovanou a bylo známo, že i nejvyšší, pan H. [redacted], měl k ní velkou důvěru. Poté, co se pan H. [redacted] vrátil z vazby, tak jí byla konfrontována za co vynaložila částku za právní služby ve výši 300.000 Kč, potkala obžalovanou před firmou a říkala jí to, ta jí jen řekla, že si to vyřídí, že je to prostě za služby. Ale ona věděla, že žádné takové služby neposkytl. V minulosti jí vždy požádala o nějakou smlouvu a pak to dostala do mailu a věděla buď od obžalované, za kolik to bylo nebo se mohla zeptat účetní, v tomto případě o ničem nevěděla. V době, kdy byl pan H. [redacted] ve vazbě, tak se činnost společností utlumila, a tudíž i [redacted] bylo méně, není jí známo, že by toho bylo víc. Od doby, kdy zjistila vysokou fakturaci, pak již se nepřátelily, následně se od pana Z. [redacted] dozvídala, co obžalovaná udělala, ten jí řekl, že ve firmě podepisoval nějaké blanco papíry, neví, kdo další takové blanco papíry podepsal, ona sama ne. Tyto podepsané papíry měly být pak zneužity. Popsala situaci, kdy obžalovaná vyvolala schůzku ohledně předání cenných papírů společnosti, kde ještě byla jednatelkou, na které pak uvedla, že je nemá u sebe a chtěla po ní podepsat nějaké uznání dluhu, faktur, kdy svědkyně toto odmítla s tím, že si to musí rozmyslet. Ještě jí uváděla, že od pana Z. [redacted] a pana V. [redacted] to má podepsané, a že jí zbývá jen ona. V minulosti viděla některé faktury a ty byly v řádu tisíců a najednou se jednalo o částky 50 tisíc, dříve tam takové částky nebyly. Bylo to v době, kdy už věděla, že probíhají soudní spory ohledně fiktivní fakturace obžalované vůči společností pana H. [redacted]. Následně jí tedy obžalovaná pozvala do kanceláře, kde mělo k předání cenných papírů dojít, kde ale obžalovaná nebyla přítomna a paní H. [redacted] oproti podpisům předávala ony cenné papíry. V rámci toho podepisování zřejmě podepsala papír, na který bylo, dle jejího mínění, dotištěno uznání nějakých faktur, kdy svědkyně nikdy takovýto papír nepodepsala, protože to již předtím odmítla. K závěru o tom, že text ohledně faktur byl na jí podepsaný papír doplněn až následně jí vede skutečnost, že jsou tam chyby, kdy je tam dvakrát stejné číslo faktury u jiných firem a součet faktur, také nesedí, kdy je patrné, že obžalovaná udělal chybu a následně se to již nedalo opravit, neboť svědkynin podepsaný papír byl pouze jeden. Tuto událost zasadila do května 2019, kdy tehdy pak odjížděla na mistrovství světa v hokeji na Slovensku (časově odpovídá konání této sportovní akce). Zpětně pak ještě zjistila, že ty cenné papíry v té době již byly zaknihované, takže nemusela nic přebírat, jednalo se již o papíry bezcenné. S panem H. [redacted] neměla nikdy žádný problém, uměl být přísný, práce byla časově náročná, ale spolupráci ukončili normálně v klidu. Chtěl si jí tam i nechat, nabídl jí i více peněz, ale ona to odmítla. Problémy jí nastaly v tom, že musí chodit po soudech a vysvětlovat to. Byla asi na dvou až třech soudech, byla tam za hlupačku, která nechte, co podepisuje, tak byla ze strany obžalované i prezentována, ale pokud je jí známo, tak soudy uznaly, že jí podepsaný papír byl podvrh a obžalovaná byla uznána povinnou zaplatit ty částky. Je osočována, že je lhářkou, ale sama je velmi zklamaná z jednání obžalované, kterou považovala za velmi blízkou kamarádku a mrzí jí, že byla takto využita, nechápe, že se někdo takto může chovat. Z výsledku svědkyně bylo patrné, že i s odstupem pěti let je celá tato záležitost velmi emotivně náročná, její výpověď byla velmi autentická.

16. Pokud k tomuto obžalovaná uváděla, že nic takového se nestalo, nic svědkyni nemohla podstrčit, neboť na schůzce vůbec nebyla, že svědkyně tam přišla úplně v pohodě, veselá, vše v klidu podepsala a mohla si přečíst, tak lze uvést pouze to, že obžalovaná tyto listiny pro

svědkyni připravovala, takže měla vliv na to, jaké listiny paní H. svědkyni předloží, paní H. oproti obžalované na celé záležitosti neměla nejmenší zájem. Pokud svědkyně přišla listiny podepsat veselá a v pohodě, tak to jen svědčí o tom, že nečekala, že by jí jakékoli jiné, než dohodnuté listiny měly být k podpisu předloženy a že možná podepisování nevěnovala náležitou pozornost, což se jí ve finále nevyplatilo. Další možností je také to, že text obsahující potvrzení o provedených byl do již podepsaného dokumentu týkající předání listin doplněno/dotištěno potvrzení faktur, neboť tento obsah listiny vlastně neodpovídá jejímu názvu.

17. Svědek J. K. uvedl, že byl zaměstnán ve společnosti a pracoval pro různé společnosti ze skupiny společností pana H., jeho práci byly veřejné zakázky, jejich podávání a administrace zadávacího řízení. Pracoval tam od roku 2014 do srpna nebo září roku 2018. Spolupracoval s panem Z. kterého zaučoval v těch zakázkách, pan Z. tam byl za a následně spíše, než to zadávání zakázek přešel do realizace těch zakázek. V. měli společnou kancelář. Pokud byl dotazován, zda v souvislosti se zadáváním zakázek v kancelářích byly podepsané blanco papíry, uvedl, že v kancelářích, kde pracoval byla spousta podepsaných papírů, spousta jiných papírů, neví, jestli tam byly takové dokumenty. Nevzpomíná si na to, zda tam byla taková praxe zavedena, že by tam byly předpodepsané blanco papíry. Potom přecházeli na elektronické podpisy, zda takový podpis měl i pan Z., neví, bylo mu to určitě doporučeno, ale neví, zda to pak reálně takto vykonával. Pokud jde o potvrzování právních služeb, neví, zda a kdo je potvrzoval, může říct, že obžalovaná pro ně právní služby poskytovala, byla buď fyzicky přítomna, to méně nebo pak telefonicky nebo na emailu. Všechny věci ve firmách s děly se souhlasem a vědomím pana H. který byl šéfem. Se svědkem Z. jsou stále kamarádi s ostatními se nestýká.
18. Svědkyně N. B. uvedla, že byly s obžalovanou kamarádky, obžalovaná jí navštěvovala u nich v domě v. když jezdila do vazby za panem H., tak tam přespávala, někdy tam přespávala i nějaký čas, také si telefonovaly. Zнала i pana H. ale lépe se znala s obžalovanou. Když vzali pana H. do vazby obžalovaná si u nich v domě schovala dvě krabice se spisy a s listinami, když z nich pak něco potřebovala, tak si tam ty věci našla a brala si je. S obžalovanou se bavily česky, ale ona moc dobře česky nemluví, více mluvila obžalovaná, občas jim manžel (sv. F. překládal. Obžalovaná mluvila i o firmách akciích, fakturách, ale tomu svědkyně moc nerozuměla, tak to vypouštěla. Jednalo se o velké částky, dle svědkyně obžalovaná lítala v milionech. Obžalovaná měla nějaké problémy s fakturami a k jejich řešení chtěla použít papír podepsaný panem Z. Hledala v těch papírech, co u nich měla uložené a našla ten papír podepsaný panem Z. s tím, že ho potřebuje, svědkyně se tehdy jen zasmála, že je to. Obžalovaná měla s tím papírem nějaké úmysly, na základě toho, že vyrobí post datově nějakou fakturu. Někdo, kdo byl ve vězení jí řekl, ať to dá na sluníčko, anebo na nějaký tepelný zdroj, aby to písmo vypadalo jako postarší. Když jí byla předestřena listina na č. l. 724, prázdný list papíru s podpisem pana H. datovaný 30. 12. 2018 uvedla, že tuto listinu také viděla, obžalovaná jí ty listiny sama předkládala a říkala, ty jsou od Z. a ty jsou od H. Že se jedná o podpis pana H. jí říkala obžalovaná, když jí listina byla předložena, tak jí poznala, protože je tam napsáno v. Když pan H. vyšel z vězení, tak je využil k tomu, aby zprostředkovali urovnání mezi nimi. Vztahy s obžalovanou se pak změnily, když u nich byla policie a svědkyně od manžela zjistila, že měla na svém telefonu nainstalované nahrávací zařízení, o kterém nevěděla. Manžel jí to zdůvodnil tak, že neumí dobře česky, tak aby neodsouhlasila něco, o čem neví, byla na něj pro to naštvaná. Spojila se pak s obžalovanou a řekla jí, že jejich rozhovory byly nahrávány, že nahrávky má policie, obžalovaná znervózňela, ale neříkala jí, co a jak má dělat, jen aby policii říkala, že nic neví. Pokud jde o dům v. tak ten vybírala svědkyně, byli domluveni s obžalovanou, že si vezmou společný úvěr, oni jí

dali 110 tisíc euro, obžalovaná si vzala úvěr, měla jim dům dát darem a oni pak měli pokračovat ve splácení. Mělo se jednat o dvě smlouvy, ale druhá nebyla asi originální, jednalo se o něco, co se týkalo daní ve spojení s panem H. Druhou smlouvu, kterou měla použít proti panu H. tak použila proti nim.

19. Svědek W. F., manžel svědkyně B. uvedl, že se s obžalovanou seznámili asi v roce 2018, domluvili se, že jim pomůže s koupí domu, protože by nedosáhli na hypotéku, dali jí 110 tisíc euro postupně. Dům si vybrali, obžalovaná si vzala hypotéku a oni měli splácet, neměli ani žádnou smlouvu podepsanou, následně v důsledku předběžného opatření pana H. je obžalovaná přiměla podepsat nájemní smlouvu, kterou pak ale použila proti nim, dala jim výpověď a chtěla je vystěhovat, v důsledku toho jsou i trestně stíháni pro porušení práva k bytu a domu. Obžalovaná ho udělala v bytovně v následně ho ale obvinila ze zpronevěry, kdy trestní řízení probíhá. V době, kdy byl pan H. vzat do vazby tak si k nim do domu schovala nějaké krabice s dokumenty, obávala se domovní prohlídky. Když navštěvovala pan H. ve vazbě, tak u nich přespávala, kamarádila se s jeho ženou. Vyprávěla jim věci ohledně pana H., kdy chtěla nějaké společnosti převést, chtěla je prodat, ale radili jí, aby je neprodávala. Vztahy mezi nimi se pak začaly zhoršovat v dubnu 2020 a od května nainstaloval manželce do mobilu nahrávací aplikaci, manželka o tom nevěděla. Nahrávky pak upravoval tak, že je zkracoval, doufal, že tam zazní něco o jejich domě, ale pro ně tam toho moc nebylo. Jméno J. Z. mu něco říká, obžalovaná o něm mluvila, neví přesně ve které společnosti působil. Utkvělo mu v paměti, že tam jsou nějaké faktury, a že to musí nějakým způsobem dokázat, a že pan Z. už tam není jako jednatel, ale že má nějaký papír s jeho podpisem, takže to v nejhorším doplní, to říkala přímo před svědkem. Když chtěla doplnit ten papír, tak jí někdo radil, aby to dala na slunce, nebo topení, aby to vypadalo, že je starší. Měla ještě jiný prázdný papír s podpisem H., ten měli u nich doma. Pořizování nahrávek neinicioval pan H. ten je kontaktoval přes jeho ženu, na kterou měl telefon a chtěl po nich, aby přiměli obžalovanou, aby se s ním po dobrém dohodla na vrácení majetku, chtěl vyplatit obžalované nějaké peníze jako vyrovnání, aby ona mu vrátila majetek. Obžalovaná na to nikdy nepřistoupila s tím, že se panu H. nedá věřit.

20. Svědek L. S. uvedl, že je švagrem pana V. R. s obžalovanou se seznámil koncem roku 2022 v souvislosti s aktivitami pro pana R., který byl ve vazbě a potřeboval pomoci s nějakými obchodními aktivitami. S obžalovanou pak byli v častém osobním i telefonickém kontaktu pracovní a na začátku roku 2024 začal být jejich vztah postupně více přátelský a někdy v květnu 2024 spolu začali mít poměr, který trval asi do konce srpna 2024. Poslední kontakt pak byl někdy v říjnu či listopadu. O této trestní věci byl informován i o dalších kauzách s panem H. Obžalovaná ho tehdy žádala o zprostředkování právního zastoupení a on jí doporučil svého advokáta pana P. který i jeho zastupoval v trestní věci. Ví, že šlo o papír podepsaný panem Z., který podepsal jako prázdný a následně tam byla doplněna nějaká fakturace, ten papír i viděl. Následně mu obžalovaná sdělovala, že si sehnala jiného advokáta pana B. a pana P. a že svědek B. bude vypovídat u soudu, že je velmi výřečný oproti Z. a měl tvrdit, že si to Z. nepamatuje. Když se ptal na tuto osobu, uvedla obžalovaná, že je ve výkonu trestu, kde má čas se na ten výsledek připravit. Co se týče jejich vztahů, tak postupem času zjistil, že některé věci komunikuje obžalovaná jinak vůči němu a jinak vůči panu R. Uzavřel nějaké dohody o narovnání, ač se nedomnívá, že by měl něco platit, ale chtěl to mít vyřešené. Myslí si, že vůči panu R. má vše vyřešené a nemá vůči němu žádné závazky. Následně se ale objevila směnka, která už měla být dle něj zničená a obává se, že bude i nadále tečem nějakých postupů ze strany paní obžalované, tak se nakonec rozhodl se obrátit na policii. K tomu je ve spise zařazena listina na č.l. 1389-1394.

21. Sama obžalovaná ve svém vyjádření k výsledku svědka S. [REDAKCE] uvedla, že se jí podařilo veškeré finanční prostředky, které měl svědek použít pro svou potřebu nebo nějakým způsobem ze společností pana R. [REDAKCE] vyvést, zachránit, že svědek je vložil do svěženského fondu. V této souvislosti pak nevyznívá věrohodně, že svědek svědčí proti obžalované, protože musel prostředky vrátit, zřejmě ze msty. Naopak motivace svědka obranou svých zájmů v reakci na uplatnění směnky, kterou považoval za zajišťovací a závazek, kterou měla zajišťovat, dle něj již zanikl, se jeví jako pravá motivace svědka. Výpověď svědka byla dle soudu autentická, popsal celou situaci, která i koresponduje s důkazy předloženými obžalovanou, zejména s jejich komunikací z července a srpna 2024 na č.l. 1373o až 1373t, ze které vyplývá, že společně řešili jak chod společností pana R. [REDAKCE] (V. [REDAKCE]), tak zřejmě intimní vztah, který ukončili až 17. 8. 2024. Z listin předložených svědkem, zejména z emailové zprávy ze dne 14. 1. 2024 vyplývá, že obžalovaná svědka žádala o zprostředkování právního zastoupení pro své trestní řízení. Skutečnost, že měli spolu vztah, a ještě v polovině srpna 2024 ho řešili, a to poměrně v přátelském duchu, dokládá, že svědek byl s obžalovanou v úzkém kontaktu a řešil s ní i toto její trestní řízení. Svědek tedy mohl mít informace o tom, jak bude obžalovaná v této trestní věci postupovat, včetně informací o novém právním zastoupení a využití svědka B. [REDAKCE] kterého zastupovali stejní obhájci. Výpověď svědka považuje soud za věrohodnou i přesto, že je patrné, že v současné době jsou jeho vztahy s obžalovanou spíše negativní.
22. Obecně z výpovědí svědků B. [REDAKCE], K. [REDAKCE] i S. [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaná navazovala přátelství, kdy se těmto svým přátelům svěřovala podrobně se svými záležitostmi. I přesto, že obžalovaná nyní tvrdí, že by se přece s některými záležitostmi nesvěřovala, tak z dokazování vyplývá opak. Dále v průběhu dokazování vyplynulo a opět to potvrzuje více svědků, že práce pro společnost pana H. [REDAKCE] a pro něj samotného byla poměrně náročná a strastiplná, a i po skončení pracovních poměrů nebo svých angažmá ve společnostech byli panem H. [REDAKCE] kontaktováni a museli leccos vysvětlovat a potvrzovat.
23. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností, oboru písmoznalectví, který byl zadán v rámci civilního sporu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] vyplývá, že podpis na inkriminované listině je pravým podpisem svědka Z. [REDAKCE], který byl na tento list papíru vytvořen přímo tímto svědkem, další text obsažený v listině je vyhotoven skupinově odlišnou náplní psacího prostředku.
24. Ze spisu zdejšího soudu [REDAKCE] je patrné, že návrh na vydání elektronického platebního rozkazu byl podán 27. 4. 2019, kdy tento byl doručen dne 6. 5. 2019, odpor byl podán dne 29. 5. 2019, kdy bylo navrhováno spojení věcí a k důkazu bylo předloženo právě prohlášení o převzetí listin svědkyní K. [REDAKCE] ze dne 9. 5. 2019, ač se přímo této věci netýkalo, kdy bylo argumentováno, že statutární orgán společností neví o podané žalobě a [REDAKCE] poskytnuté obžalovanou nespornuje a nespornoval. Vyjádření žalované bylo doplňováno poměrně velkým množstvím podání 13. 12. 2019, 19. 2. 2020, 8. 4. 2020, až dne 15. 7. 2020 pak byla předložena inkriminovaná listina – potvrzení svědka Z. [REDAKCE] Ve spisu zdejšího soudu [REDAKCE] byla inkriminovaná listina (č.l. 455-456) předložena v rámci vyjádření ze dne 24. 7. 2020 (č.l. 457 a násl.) a byla provedena při ústním jednání dne 30. 7. 2020 (č.l. 427-431). Pokud by obžalovaná skutečně již od 21. 1. 2019 disponovala prohlášením svědka Z. [REDAKCE] jistě by ho k důkazu předložila v civilních sporech již mnohem dříve a nikoli až v červenci roku 2020. Její argumentace v tom smyslu, že prohlášení jednatele nic neprokazuje a že ho vlastně vůbec předkládat v rámci civilního řízení nechtěla, neobstojí, neboť jediným důkazem navrhovaným v rámci odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu v rámci řízení pod [REDAKCE] bylo právě prohlášení K. [REDAKCE], K. [REDAKCE] Dále pak v rámci rozsáhlého vyjádření ze dne 8. 4. 2020 navrhovala k důkazu čestné prohlášení svědka B. [REDAKCE] k prokázání poskytování

právních služeb. Skutečnost, že obžalovaná inkriminovaným potvrzením svědka Z [REDAKCE] disponovala zřejmě až v červnu či červenci roku 2020 dále dokládá i to, že ani v jednom ze svých vyjádření k žalobě, jak jsou popsána shora, tedy v prosinci 2019 a únoru a dubnu 2020 nenavrhovala výslech svědka Z [REDAKCE] který by, když právní služby tak s klidem, jak obžalovaná uváděla, potvrdil, tyto mohl potvrdit i soud. Zároveň je to v rozporu s tvrzením obžalované, že takové prohlášení jednatele není podstatným důkazem, že je na místě vždy slyšet svědka, kdy tedy, ale navrženo bylo prohlášení jako listina a nikoli výslech bývalého jednatele společnosti.

25. Ve spisovém materiálu jsou dále založeny jednak rozhodnutí týkající se obou civilních věcí, které jsou popisovány ve výrokové části rozsudku, jednak i další rozhodnutí civilních soudů týkající se sporů mezi společností obžalované, prostřednictvím níž fakturovala sporné [REDAKCE]. Ve většině případů bylo rozhodnuto v neprospěch obžalované s tím, že na její straně došlo k bezdůvodnému obohacení, když se jí nepodařilo prokázat rozsah a cenu jednotlivých právních služeb. V rámci těchto rozhodnutí je inkriminovaná listina předložená obžalovanou hodnocena jako nerelevantní, neboť z jiných důkazů vyplývá, že se nejedná o listinu autentickou.
26. Ve spisovém materiálu jsou založeny dále osobní výkazy ke svědku B [REDAKCE], ze kterých vyplývá, že byl opakovaně soudně trestán, a to zejména pro přečiny zanedbání povinné výživy. Pokud jde o jeho trestní stíhání pro zpronevěru podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku v souvislosti s jeho činností pro společnost [REDAKCE] a [REDAKCE], tedy společnosti pana H [REDAKCE] tak byl v rámci řízení u Obvodního soudu pro [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] zproštěn obžaloby rozsudkem z října 2024. Dále jsou zde též materiály ke svědkovi F [REDAKCE], který je trestně stíhán pro zpronevěru podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku v souvislosti se svou činností pro společnost [REDAKCE]. Dále pak svědek F [REDAKCE] a svědkyně B [REDAKCE] byli dosud nepravomocně odsouzeni pro přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku v souvislosti s nevyklizením předmětné nemovitosti (č.l. 1415-1418). Dále pak je patrné, že v rámci civilního odvolacího řízení ohledně vyklizení nemovitosti domu v [REDAKCE] byl uzavřen smír (č.l. 1414).
27. Z listinných materiálů týkajících se trestního stíhání obžalované, které bylo dozorováno Krajským státním zastupitelstvím v [REDAKCE], které její trestní stíhání zastavovalo, rozhodnutí [REDAKCE] o stížnostech proti zastavení, jakož i z vyrozumění o vyřízení podnětů k dohledům v této trestní věci je pak možno uzavřít, že vůči obžalované bylo ze strany pana H [REDAKCE] postupováno cestou mnoha trestních oznámení, která se týkala jejích kroků, které činila zřejmě na jeho pokyny. Zároveň je pak z těchto rozhodnutí patrné, že obžalovaná byla velmi blízkou spolupracovnicí pana H [REDAKCE] měla jeho důvěru a prostřednictvím ní skrytě ovládal některé společnosti tak, aby nebyl jako vlastník a skutečně ovládající osoba viděn a s činností těchto společností jakkoli spojován. Tyto činnosti obžalované byly velmi rozsáhlé. Zároveň zejména z vyhodnocení dohledových podnětů vyplývá, že obžalovaná, která byla fakticky akcionářem některých společností učinila dispozice s majetkem těchto společností, které byly v rozporu s vůlí pana H [REDAKCE]. Avšak s ohledem na skutečnost, že sám za účelem zastření svých vlastních protiprávních kroků učinil takové faktické dispozice s majetkem, převedl ho na obžalovanou, tak takovému jednání nelze přiznat ochranu prostředky trestního práva.
28. Z listin předložených obžalovanou dále vyplývá, že v roce 2021 u ní jako u [REDAKCE] byla provedena kontrola plnění povinností AML při uzavírání dohody o [REDAKCE] která neshledala žádné pochybení (č.l. 1268-1269), dále pak kontrola povinností při vedení evidence

o prohlášení pravosti podpisů, kterou nebyly zjištěny nedostatky (č.l. 1271-1272). Dále pak bylo rozhodnutím [REDAKCE] rozhodnuto, že se dopustila kárného provinění v souvislosti s vyhotovením prohlášení na základě generální plné moci pro insolvenční řízení, kdy bylo od uložení kárného opatření upuštěno (č.l. 1273-1278). Stejně tak bylo od uložení kárného opatření upuštěno v kárném řízení [REDAKCE] týkajícím se nahrazení úředně ověřeného podpisu prohlášením o pravosti podpisu (č.l. 1259-1267).

29. Naopak z kárného rozhodnutí [REDAKCE] (č.l. 1032-1033), které nabylo právní moci dne 15. 5. 2023 vyplývá, že obžalovaná uzavřela dohodu o vině a trestu ohledně kárného provinění, kdy ve společnosti, v rámci níž vykonávala [REDAKCE] nejprve změnila předmět podnikání a následně převedla celý svůj obchodní podíl a společnost byla poslána do likvidace a obžalovaná začala [REDAKCE] vykonávat jako [REDAKCE] a u druhé společnosti tuto převedla na svého druhu a tyto dispozice učinila poté, co tyto společnosti byly uznány povinnými k zaplacení žalovaných částek z titulu bezdůvodného obohacení a nákladů dvou civilních řízení, a to v úmyslu vyhnout se splnění závazku. Za toto jednání jí byla uložena pokuta.
30. Pro nadbytečnost byly pak zamítnuty následující návrhy na doplnění dokazování. Všechny podněty na kárná řízení, které byly na obžalovanou podány a kárná rozhodnutí, tak aby bylo patrné, že je proti obžalované systematicky postupováno. Jak z různých civilních rozhodnutí, která jsou součástí spisu, tak i z opatřených kárných rozhodnutí případně provedených kontrol vyplývá, že obžalovaná je skutečně předmětem mnoha různých řízení a postupů proti její osobě, nicméně tato skutečnost nemůže nic změnit na závěrech o její vině, či nevině v této trestní věci. Dále pak doplňující výslech svědkyně B [REDAKCE] a svědka Z [REDAKCE] výslech svědka H [REDAKCE] a R [REDAKCE] neboť skutkový stav byl již dostatečně prokázán a výslechy dalších svědků soud nepovažuje za nutný. Dále výslech svědka, policisty L [REDAKCE] zpracovatele spisu k věrohodnosti svědků, neboť hodnocení věrohodnosti svědků, je věcí soudu, který ve věci rozhoduje a nemůže být předmětem svědecké výpovědi. Dále byl zamítnut důkaz spisem Obvodního soudu pro [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] ve věci svědka B [REDAKCE] neboť stěžejní rozhodnutí byla do spisu založena a další listiny, například protokoly z hlavních líčení nejsou pro rozhodnutí důležitá, stejně tak nebyl přehrán záznam z posledního hlavního líčení ve věci, konkrétně odůvodňování rozsudku, který byl navrhován opět k posouzení věrohodnosti, kdy platí, co bylo uvedeno výše, tedy, že hodnocení věrohodnosti je věcí soudů samotného. Dále byly pro nadbytečnost zamítnuty nahrávky pana H [REDAKCE] z vazby, protokol z hlavního líčení ve věci obžalované vedené u Obvodního soudu pro [REDAKCE] protokol o výslechu svědka F [REDAKCE] v jiné trestní věci, neboť tento svědek byl osobně slyšen u hlavního líčení. Dále pak další předložené, či navrhované listiny, a to opět proto, že skutkový stav byl dle závěrů soudu dostatečně prokázán a další důkazy soud pro své rozhodnutí nepotřebuje.
31. Obžalovaná je usvědčována jednak svou výpovědí, kterou významně změnila v hlavním líčení zřejmě ve snaze vtáhnout do řízení svědka B [REDAKCE] který si více jak po čtyřech letech údajně vzpomněl na jednu z mnoha schůzek, které s obžalovanou a svědkem Z [REDAKCE] absolvoval na různých místech, zejména mimo kancelář. Vysvětlení obžalované, že si to dříve nepamatovala, ale vlastně jsou pravdivé obě verze způsobu podepisování a nemůže jí to být kladeno k tíži, že si již s odstupem doby vše nepamatuje, je nevěrohodná. Pokud by skutečně proběhla taková schůzka, jistě by svědka B [REDAKCE] povolala již v rámci svých civilních řízení, tak aby vyvrátil tvrzení svědka Z [REDAKCE], nic takového se ale nestalo. Svědek B [REDAKCE] byl v civilních řízeních navrhován k prokázání skutečnosti, že ve společnostech nebylo běžné mít podepsané blanco papíry, jak pak svědek Z [REDAKCE] uváděl. Civilní řízení probíhala v bližší časové souvislosti s údajným podpisem inkriminovaného dokumentu a je tak nasnadě, že by si na onu schůzku obžalovaná měla pamatovat více než s takovou časovou prodlevou. Z předmětných civilních řízení, z protokolů o ústních jednáních případně z rozhodnutí ve věci jasně vyplývá, že v průběhu

celých těchto civilních řízení obžalovaná vždy uváděla, že listinu svědek Z. [redacted] podepsal mezi jinými listinami, které mu nechávala na recepci k podpisu. Navíc dokazováním se nepodařila vůbec prokázat verze obžalované o tom, že svědek Z. [redacted] chodil cokoli podepisovat na recepci, z provedených důkazů, včetně komunikace mezi obžalovanou a svědkem Z. [redacted] předložené obžalovanou, se podává, že sice některé podepsané věci mohl svědek pro obžalovanou někde nechat podepsané, ale proběhlo to tak, že tyto listiny od obžalované obdržel emailem, tyto si prostudoval a následně podepsal, zalepil do obálky a pro obžalovanou zanechal, tam, kde se dohodli (viz emailová komunikace na č.l. 1129). Pokud chodil něco podepisovat, tak to probíhalo s obžalovanou, chtěl vědět co a proč podepisuje, případně za ním jezdil svědek H. [redacted] s kratšími a méně důležitými dokumenty, které pak svědek podepsal ve svém novém zaměstnání.

32. Celá konstrukce běhu událostí popisovaná obžalovanou není vůbec logická, když uvádí, že potvrzení o právních službách ve prospěch společností, kde byl jednatelem svědek Z. [redacted] po něm chtěla v lednu 2019 za situace, kdy veškeré faktury měla proplacené, tak nemohla dle soudu vůbec tušit, že fakturace budou předmětem soudních sporů, které propukly až následně v dubnu 2019.
33. V době, kdy byli svědek Z. [redacted] s obžalovanou v čilém kontaktu, tedy na počátku roku 2019, kdy plánovali společnou obchodní spolupráci, tak nebyl jediný důvod sepisovat listinu rukou v kavárně či restauraci obchodního centra a tuto narychlo podepisovat, protože pokud by svědek Z. [redacted] takovou listinu podepsat chtěl, jistě by tak učinil, stačilo mu ji poslat emailem a nechat jí podepsat nebo jí v klidu vyhotovit na počítači, jak bylo zcela běžné a nechat jí podepsat. Pokud je ona inkriminovaná listina dle výpovědi obžalované jedinou rukou psanou listinou, kterou svědek Z. [redacted] kdy podepsal, tak to vzbuzuje opravdu důvodné pochybnosti o její pravosti a autentičnosti. Navíc z dokazování též vyplynulo, že svědek Z. [redacted] za společnosti, kde byl statutárním orgánem normálně nepotvrzoval, byly propláceny na základě schválení ovládající osoby pana H. [redacted]. Každopádně v době, kdy měla tato listina vzniknout, tedy kolem 20. ledna roku 2019 se obžalovaná se svědkem Z. [redacted] běžně stýkali, měli mezi sebou normální vztahy, které svědek popsal jako přátelské, a tedy verze obžalované ohledně nutnosti rychle sepsat listinu rukou a rychle jí podepsat nezapadá do rámce běhu událostí té doby.
34. Další listinou, která vyvrací verzi událostí, kterou obžalovaná v rámci své obhajoby soudu předložila, je komunikace mezi svědkem Z. [redacted] a panem H. [redacted] z května roku 2019 ohledně určitých smluv mezi společnostmi (na č.l. 1257-1258), kde svědek Zeman odpovídá na dotazy ohledně uzavírání smluv ve společnostech, kde působil jako jednatel s tím, že se jedná o částky v řádech milionů, kdy podpisy těchto smluv označuje za vlastní, v jednom z případů uvádí, že takové typy smluv podepisoval celkem běžně. Tato komunikace navazuje na upozornění pana H. [redacted] že by případně obžalovaná mohla chtít po svědkovi nějaké antidatované potvrzení, na což svědek reagoval pochybností, že by se o něco takového obžalovaná vůči němu mohla dopustit. Pokud by svědek Z. [redacted] takovým klidem, jak líčila obžalovaná, potvrdil [redacted] za částku přesahující 600.000 Kč, pak by tuto skutečnost k dotazu pana H. [redacted] ohledně zpětného potvrzování fakturací jistě sdělil, v kontextu toho, že svědek nepochyboval podpisy sporných smluv v řádech milionů. Spíše to odpovídá tomu, že v tu chvíli svědek o žádném zpětném potvrzení nic nevěděl, protože inkriminovanou listinu ještě neviděl, neboť tato zřejmě ještě vůbec neexistovala.
35. Dále je obžalovaná usvědčována výpovědí svědka Z. [redacted] která je zcela logická, konzistentní a věrohodná. Pokud je namítáno, že svědek svou výpověď měnil, tak toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Když svědek na samém počátku, když byl s inkriminovanou listinou konfrontován,

uvedl, že takovou listinu nikdy nepodepsal, je na konci dokazování v této trestní věci toto jeho prohlášení stále zcela pravdivé, tak jako na začátku, když jej učinil, protože dle závěrů dokazování svědek Z. [redacted] tuto listinu opravdu nikdy nepodepsal. Když pak dle závěrů písmoznaleckého posudku zjistil svědek Z. [redacted], že na inkriminované listině je jeho pravý podpis, snažil se pro tuto skutečnost najít nějaké logické vysvětlení, které poskytl konzistentně jak v řízení u civilních soudů tak následně v řízení trestním, tedy, že zřejmě obžalovaná jako [redacted] mohla přijít do styku s jeho bíanco podepsaným papírem, který celkem běžně v určitém období nechával k dispozici kolegům a takový papír mohl být volně k dispozici v kancelářích, kam měla obžalovaná přístup. Svědek B. [redacted] nemohl mít jakýkoli přehled o takových listinách, neboť se na procesu zadávání veřejných zakázek, resp. podávání přihlášek neúčastnil. Svědek K. [redacted], který přehled mít mohl, tuto možnost kategoricky nevyloučil, obecně pouze uvedl, že tam bylo spoustu podepsaných papírů, neví o praxi bíanco podepsaných papírů. Pokud pak bylo obhajobou namítáno, že byla praxe elektronických podpisů, tak svědek K. [redacted] výslovně řekl, že neví, zda svědek Z. [redacted] měl elektronický podpis zřízen. Vzhledem k tomu, že obžalovaná po něm chtěla rukou podepsané dokumenty ještě v roce 2019, tak asi elektronickým podpisem nedisponoval. Svědek Z. [redacted] nemá žádný negativní vztah k obžalované, i v současné době oceňuje její tehdejší přátelství a pomoc, kterou mu poskytla jak soukromě, tak i ve vztahu k poklidnému opuštění spolupráce s panem H. [redacted]. Jediné, co vnímá úkorně je právě jednání obžalované, které je předmětem tohoto trestního řízení, kdy kvůli tomu musí již několik let opakovaně chodit k soudu. Jeho výpověď v některých směrech obžalované i pomohla v tom smyslu, že potvrdil, že práce pro společnost pana H. [redacted] byla velmi náročná, její náročnost se v souvislosti s jeho vazebním stíháním ještě znásobila, i když činnost společností se tím tlumila. Dále též svědek vyjádřil pochopení pro jednání obžalované, kdy si takové potvrzení měla potřebu s ohledem na probíhající civilní žaloby opatřit. Svědek Z. [redacted] se rozhodně nejevil jako osoba, která by měla snahu obžalované uškodit.

36. Pokud jde o svědkyni K. [redacted] tak její výpověď hodnotí soud taktéž jako zcela věrohodnou, konzistentní a autentickou, kdy i s odstupem času bylo na svědkyni patrné, že vztah s obžalovanou vnímala jako velmi blízký, přátelský a její následné chování, kdy jí v podstatě využila jí stále mrzí a bolí. Pokud bylo poukazováno na skutečnost, že tato svědkyně v civilních sporech vystupovala jako skutečná jednatelka společností, které dle obchodního rejstříku zastupovala, ač jí muselo být zřejmé a vyplývá to i z jiných důkazů, že faktickou ovládačící osobou těchto společností je pan H. [redacted] pak k tomu lze pouze uvést, že označení této svědkyně, nebo i svědka Z. [redacted] za bílé koně, je dle soudu příliš silné. Je patrné a je to celkem běžnou praxí, že do statutárních orgánů společností, které jsou ovládány jedinou osobou akcionáře či vlastníka nebo skrytého vlastníka jsou nominovány osoby z řad zaměstnanců či jiných spolupracovníků, kteří pak důležitá rozhodnutí dělají dle vůle skutečné ovládačící osoby, zároveň jsou ale vystaveny určité odpovědnosti z titulu funkce statutárního orgánu v případě, že taková rozhodnutí se ukáží být například ke škodě společnosti nebo někoho jiného. Tento model mimochodem uplatňovala sama obžalovaná například ve společnostech, ovládaných panem H. [redacted] v kauzách vedených v [redacted] kde se právě účinně dovolala toho, že jednala z pokynů ovládačící osoby. Takže případná tvrzení svědkyně K. [redacted] v rámci civilních sporů, že byla jednatelkou ve společnostech, protože jí evidentně byla, nelze spojovat její nevěrohodnost.
37. Co se týče listiny „Prohlášení o převzetí listin“ ze dne 9. 5. 2019 svědkyně K. [redacted], tak toto bylo jednak popisováno svědkyní v rámci jejího výslechu a je popisováno v rozsudku zdejšího soudu sp. zn. [redacted] na č.l. 570 odstavec 8. (ve spojení s č.l. 577 odstavec 15.), kde je popisováno, že se skládá ze tří listů, kdy na dvou z nich je seznam předávaných listin a na třetím listu pak prohlášení o tom, že obžalovaná [redacted] poskytovala [redacted] dvěma tam uvedeným společnostem, prohlášení o tom, že tyto služby byly poskytnuty i jejich vyúčtování,

na základě něhož byly faktury uhrazeny, je poukazováno na skutečnost, že faktura č. 2018-42 na částku 50.000 Kč se objevuje u obou společností, tento odstavec je nad podpisem svědkyně K[REDAKCE]. Obsah této listiny neodpovídá jejímu názvu, kdy se kromě převzetí listin jedná též o prohlášení ohledně [REDAKCE]. V této souvislosti se jeví výpověď svědkyně K[REDAKCE] zcela věrohodná, stejně vypovídala i u civilních soudů, kdy vzhledem k takovéto konstrukci celé listiny mohlo dojít k tomu, že svědkyně přehlédla, že potvrzuje i něco jiného než převzetí listin, mohlo též dojít k tomu, že text ohledně potvrzení [REDAKCE] byl do listiny doplněn dodatečně vzhledem k tomu, kde a jak je potvrzení [REDAKCE] řazeno. Tato listina je součástí spisu, který byl předložen k důkazu, a to [REDAKCE] na č.l. 14 a 15.

38. Pokud obžalovaná ve vztahu k inkriminované listině podepsané svědkem Z[REDAKCE] uváděla, že nevidí důvod, proč by na prázdnou listinu cokoli dopisovala rukou, že kdyby měla prázdný list s podpisem, tak nebyl problém do toho eventuálně doplnit text na počítači a vytisknout, tak je třeba uvést, že by to samozřejmě možné bylo, ale pokud by se cokoli nepovedlo, tak by to již nebylo možno jakkoli zvrátit, listina s nepovedeným textem by byla vlastně zničená, zatímco nacvičit si dopsání určitého rozsahu textu na listinu a pak to realizovat je snazší. Dále je v této souvislosti třeba upozornit na výpověď svědkyně K[REDAKCE] která uvedla, že jí listina, která pak byla používána u soudu, byla podstrčena k podpisu, jednalo se o listinu tištěnou, byly v ní však chyby, dvakrát uvedená faktura u jiných firem. Tato listina byla obžalovanou soudům předložena dříve než inkriminovaná listina. Není jasné, jak vznikla, zda podpis svědkyně byl z ní vylákan na listinu již vytištěnou nebo na listinu částečně prázdnou, kam pak byl text dotištěn. Pokud to bylo druhým způsobem a vznikly tam chyby, které pak nešlo již jakkoli opravit, protože podpis byl jen jeden, tak to mohlo být pro obžalovanou varováním a přistoupila k ručnímu vyplnění listiny.
39. Obžalovaná je dále usvědčována výpovědí svědků F[REDAKCE] a B[REDAKCE] přesto, že tyto svědci mají s obžalovanou majetkové spory, které vyústily i v jejich trestní stíhání, hodnotí soud jejich výpověď v bodech důležitých pro posouzení této trestní věci, jako věrohodnou. Je patrné, že mezi nimi byly v rozhodné době přátelské vztahy, se svědkyní B[REDAKCE] byly blízké přítelkyně, což potvrzují obě. Obžalovaná také potvrdila, že si k nim do domu schovala určité dokumenty. Svědkyně B[REDAKCE] poměrně přímočaře a přesvědčivě vypověděla o prázdných podepsaných listech papíru, které jí obžalovaná ukazovala, přičemž jeden z nich se týkal právě pana Z[REDAKCE] kdy toto jméno jí utkvělo v paměti v souvislosti s [REDAKCE]. Přičemž toto své tvrzení podpořila tím, že do spisu založila prázdný list podepsaný panem H[REDAKCE] ve vazební věznici v [REDAKCE] (č.l. 724). Dále oba shodně uvedli, že se jim obžalovaná svěřovala se svými problémy s panem H[REDAKCE] a civilními spory, které vyvolal, kdy chtěl vrátit platby za [REDAKCE]. Pokud jde o nemovitost, o kterou vedou spory, pak je třeba uvést, že soud neuvěřil verzi obžalované o tom, že dům koupila a chtěla tam svědky F[REDAKCE] a B[REDAKCE] nechat bydlet za 26 tisíc, které spláceli jako splátku hypotéky s argumentací, že oni sami neměli na dům peníze. Pokud opravdu neměli peníze, pak by zřejmě těžko byli ochotní platit tak vysoký nájem. Zároveň není uvěřitelné, že by někdo kupoval dům dle výběru nájemníků, za situace, kdy si na něj musí půjčit a zavázat hypotékou i člena rodiny. Pravděpodobnější se jeví verze svědků, kteří zřejmě z nějakých důvodů dům na sebe napsán mít nemohli nebo nechtěli nebo třeba i nedosáhli na celou nutnou akontaci a obžalované dali nějakou sumu peněz s tím, že časem pak dům bude jejich, a to i vzhledem k tomu, jak moc bojovali o to, aby v domě mohli zůstat, což ve finále skončilo jejich trestním stíháním.
40. Pokud pak jde o nahrávky pořizované skrytě svědkem F[REDAKCE] a to ať již při vědomí svědkyně B[REDAKCE] nebo bez jejího vědomí, tak tyto soud k důkazu neprovedl, neboť není zcela jasné, jakým způsobem byly upravovány, když svědek F[REDAKCE] uváděl, že je samozřejmě

upravoval a k dovysvětlení uvedl, že zkracoval jejich obsah. I s ohledem na dostatečné množství a kvalitu usvědčujících důkazů byl tento důkaz pro nadbytečnost zamítnut.

41. Pokud jde o svědka B [REDACTED], tak jeho výpověď hodnotí soud jako zcela nevěrohodnou a účelovou učiněnou ve snaze pomoci obžalované v boji proti panu H [REDACTED], se kterým bojoval sám v rámci svého trestního stíhání týkajícího se zpronevěry. Celkový projev svědka v rámci jeho výpovědi, konfrontace a následného doplnění výpovědi je hodnocen již shora u této výpovědi. Dále je možné poukázat na to, že se svědek opakovaně vyjádřil, že ho soupis inkriminované listiny nijak nezajímal, nekoukal nikomu přes rameno, řešil si své věci, na druhou stranu uvedl, že listinu bezpečně poznává, svědku Z [REDACTED] do očí to již tak kategoricky netvrdil. Pokud ale svědek uvedl, že na místo schůzky přijeli každý zvlášť do obchodního centra, řešili smlouvu týkající se auditu, na kterou si s odstupem více jak čtyřech let zázračně vzpomněl a pak, ač ho další jednání mezi obžalovanou a svědkem Z [REDACTED] vůbec nezajímal, na místě setrval, přestože soupis rukou psaného textu dle vyhledávaných podkladů v notebooku musel zabrat poměrně dlouhý časový úsek, aby se pak s aktéry schůzky až následně rozloučil, tak tento průběh skutkového děje nezapadá úplně do logického běhu událostí. Svědek neměl důvod, pokud ho následné jednání obžalované a svědka Z [REDACTED] nezajímal, na místě nadále setrvávat, neboť nemuseli odcházet společně. V této souvislosti pak lze též poukázat na to, že ačkoli si svědek dobře vzpomíná na událost, která se ho vůbec netýkala není jeho výpověď ani ve shodě s výpovědí obžalované, která připustila několik verzí vzniku dokumentu, který psala rukou, když uváděla, že ho mohla sepsat sama před schůzkou nebo pak na schůzce.
42. Pokud jde o svědka S [REDACTED] tak i jeho výpověď týkající se skutečností majících význam pro toto trestní řízení, hodnotil soud jako věrohodnou, svědek byl poměrně kritický i sám k sobě a svému chování. Jedinou snahou obhajoby vůči tomuto svědkovi bylo jeho úplné očernění až dehonestace, kdy některým tvrzením nelze věřit. Pokud by tento svědek byl opravdu tak neschopný podnikatel, resp. by si na podnikatele jen hrál, jak se snažila tvrdit obžalovaná, tak by si ho zřejmě pan R [REDACTED] těžko vybral, aby hájil jeho majetkové zájmy v době, kdy byl vězněn, kdy se jednalo o majetek zřejmě nemalé hodnoty, neboť se jednalo o developerský projekt a několik desítek nemovitostí, jakož i desítku obchodních společností. Blízký vztah se svědkem potvrdila i obžalovaná, zejména předloženou komunikací, nebo návrhem na rozvod manželství svědka. Dále pak bylo prokázáno, že svědek pomáhal obžalované s právním zastoupením v této trestní věci, a v době, kdy svědek B [REDACTED] tzv. vstupoval na scénu byly vztahy mezi ním a obžalovanou v pořádku, takže mohl mít informace o strategii vedení obhajoby.
43. Obecně soud uvádí, že věrohodnost svědků posuzoval pouze ve vztahu k jiným provedeným důkazům a nikoli ve vztahu k jejich případné trestní bezúhonnosti, kdy vyplynulo, že kromě svědků Z [REDACTED], K [REDACTED] a K [REDACTED] měli všichni svědci nějaké konflikty se zákonem. Nicméně tato skutečnost dle soudu nemůže způsobit obecnou nevěrohodnost takového svědka.
44. Dále pak z dokazování, a to i z výpovědí svědků, kteří obžalovanou usvědčují z jednání, za které je odsuzována jasně vyplynulo, že obžalovaná byla [REDACTED] ve všech společnostech ovládaných panem H [REDACTED] že v době, kdy byl vzat do vazby, tak její agenda výrazně narostla, že řešila spoustu problémů a zároveň byla stálou spojku pana H [REDACTED] z vazby na svobodu, kdy ho velmi často navštěvovala, postupovala dle jeho pokynů. Je tedy dle soudu zcela dobře možné, že dohoda mezi nimi, a to zřejmě pouze ústní, mohla být taková, že své služby dostane obžalovaná zaplacené od společností, které pan H [REDACTED] ovládá. Dále z dokazování vyplynulo, a to, jak již výše zmiňováno z rozhodnutí [REDACTED] o dohledech podatele pana H [REDACTED] jakož i z výpovědi svědka Z [REDACTED] a předložených listin, zejména z emailové komunikace svědka Z [REDACTED] panu H [REDACTED] na č.l. 1128 ze dne 20. 2. 2019, že obžalovaná

svědek B. i svědek Z. na přelomu roku 2018 až 2019 plánovali převzetí veřejných zakázek od společností ovládaných panem H. pod novou majetkovou strukturou. V této souvislosti byl svědek Z. osloven, aby pro tyto společnosti pracoval, neboť měl ve veřejných zakázkách zkušenosti. Tato výše zmíněná komunikace pak koresponduje s emailovou komunikací na č.l. 966-968 ve spojení s fakturou na č.l. 1139, Kdy spolupráce byla dohodnuta před 18. 1. 2019, dne 4. 2. pak byl od svědka Z. vznesen požadavek na zaplacení faktury 17.742 Kč a 12. 2. již bylo jasné, že spolupráce nedopadne, 14. 2. pak již byl tón svědka vůči obžalované a svědku B. ostřejší, kdy jim vyčítá, že mu lhali a chtěli ho ošidit. Tato komunikace, jak již bylo výše uváděno dokládá, že v době, kdy měl údajně vzniknout inkriminovaný dokument byli aktéři, kteří ho sepisovali v čilém kontaktu a v přátelských vztazích. Zejména pak z těchto listin a výpovědí vyplývá, že obžalovaná v určitý okamžik přestala být vůči panu H. loajální, ať už z jakýchkoli důvodů, kdy takovýto postup zřejmě zapříčinil jeho postup vůči ní. Tento se pak mimo jiné projevil ve zpochybnění fakturovaných částek vůči společnostem, které pan H. ovládal a vyústilo to v žaloby na bezdůvodné obohacení, ač zřejmě předchozí dohoda ohledně fakturací byla jiná. Ovšem ani tyto skutečnosti nemohou ospravedlnit následné jednání obžalované, kdy v důkazní nouzi, kdy se jí zřejmě logicky nedařilo prokázat veškeré fakturace, přistoupila k tomu, že si vyrobila potvrzení těchto fakturovaných služeb od jednatele společností. Principy civilního procesního práva tkví právě v tom, že v neschopnost či nemožnost prokázání svých tvrzení znamená neúspěch ve sporu a nelze připustit, aby důkazy byly vyráběny dle potřeb účastníků těchto sporů. Přesně na takové nekalé postupy dopadá skutková podstata uvedená v trestním zákoníku v § 347a tr. zákoníku.

45. V průběhu dokazování bylo prokázáno, že inkriminovaná listina byla obžalovanou padělána, když jí obžalovaná v rámci civilních řízení předkládala, jistě tak činila právě proto, že se domnívala, že tato listina má podstatný význam pro rozhodnutí soudu, protože v opačném případě by skutečnosti, které chtěla touto listinou prokázat, prokázala důkazy jinými. Protože ale jiné důkazy, které obžalovaná měla k prokázání svých tvrzení v těchto civilních řízeních k dispozici nebyly z pohledu soudu dostatečné, nabídla k důkazu potvrzení jednatele žalobce z předmětné doby. O tom, že se jednalo o důkaz podstatný dále svědčí postup civilního soudu, jakým způsobem s tímto důkazem naložil a celkový dopad na předmětný civilní spor. Tedy bylo přistoupeno k dalšímu výslechu svědků, a to zejména svědka Z. a K. a dále pak bylo třeba vypracovat znalecký posudek ohledně inkriminované listiny. Pokud by pro civilní soud tento důkaz podstatný nebyl, nevedl by ohledně něj a jeho pravosti a autentičnosti další dokazování. Jak již bylo argumentováno v usnesení státního zástupce, kterým byla zamítna stížnost obžalované proti usnesení o zahájení trestního stíhání, trestní zákoník nevyžaduje, aby se jednalo o důkaz rozhodující, ale důkaz podstatný, což inkriminovaná listina zcela jistě byla a obžalovaná jí též za takový podstatný důkaz považovala. Pokud se váhu tohoto důkazu nyní snaží snižovat tvrzením, že takové potvrzení není důležité, je třeba vždy slyšet osobu, která takové potvrzení dala, v procesním postavení svědka, je zvláštní, že k důkazu v civilním řízení navrhovala toto prohlášení a nikoli výslech svědka Z.
46. O skutečnosti, že prohlášení jednatele o tom, že byly vykonány je důležitým důkazem, ač nemá povahu uznání dluhu, svědčí též rozhodnutí soudu ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. spolu s odvolacím rozhodnutím na č.l. 1230-1236 spisu, které předložila soudu sama obžalovaná. Kde v obou rozhodnutích je právě argumentováno prohlášením jednatelky společnosti svědkyně K. K. kdy toto prohlášení ve spojení s tím, že faktura již byla zaplacená a bylo prokázáno dlouhodobé poskytování obžalovanou, vedlo za zamítnutí žaloby na vydání bezdůvodného obohacení (zejména odstavec 12, poslední třetina, rozhodnutí odvolacího soudu).

47. Obžalovaná tedy tím, že zřejmě na prázdný list papíru, kde byl v pravém dolním rohu podepsán svědek Z [REDACTED] doplnila rukou potvrzení o tom, že provedla právní služby dle tam jmenovaných faktur, ke kterým poskytla vyúčtování a tyto pak byly řádně proplaceny, aniž by se toto potvrzení zakládalo na pravdě, svědek Z [REDACTED] tehdejší jednatel tam uvedených společností o tom nevěděl, ani tyto právní služby nekontroloval, nedostal jejich vyúčtování a neschvaloval je, kdy takto padělanou listinu předložila jako pravou ve dvou svých civilních řízeních, kde byla žalována právě v potvrzení uvedenými společnostmi o vydání bezdůvodného obohacení, za tím účelem, aby žaloba byla zamítnuta a ona tak nebyla povinna bezdůvodné obohacení vrátet, tedy v řízení před soudem předložila listinný důkazní prostředek, který měl podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém věděla, že je padělaný, aby byl použit jako pravý, a to v úmyslu získat pro sebe prospěch. A naplnila tak jak po objektivní, tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, kdy jednala v úmyslu přímém, neboť chtěla způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem tímto zákonem chráněný.
48. K osobě obžalované bylo zjištěno, že dosud nebyla trestána, nemá ani žádný záznam v rejstříku přestupků. V současné době je proti ní vedeno další trestní řízení, a to na [REDACTED] kde je věc ve fázi dokazování před soudem a je zde obžalována pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měla dopustit v lednu 2019.
49. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze zásad pro ukládání trestů stanovených v ustanoveních § 38 a § 39 tr. zákoníku. Ve věci byl původně vydán trestní příkaz, kdy ani po provedeném dokazování v hlavním líčení nedospěl soud k závěru, že by měl být uložen trest jiný, než jaký byl uložen právě tímto trestním příkazem. Pokud jde o povahu a závažnost spáchaného jednání tak jde dle soudu o jednání spíše menší závažnosti, kdy je zejména třeba zohlednit dobu, která od spáchání trestného činu uběhla, tedy téměř pět let. Jedná se o přečin s trestní sazbou od jednoho roku do pěti let. Pokud pak jde o osobní a jiné poměry obžalované a možnosti její nápravy, pak se jedná o osobu dosud bezúhonnou. Jako nejpřílehavější se pak jeví uložení trestu peněžitého jako trestu samostatného. Pokud byl navrhován trest podmíněně odložený na zkušební dobu, tak k jeho uložení soud neshledal důvod, kdy obžalovaná je dosud bezúhonná a je tedy možno uzavřít, že se jednalo o ojedinělý excés z jejího chování, spíše menší závažnosti, kdy v této souvislosti není dle soudu třeba další chování obžalované v rámci zkušební doby sledovat. Pokud jde případně o uložení trestu zákazu činnosti, který byl zmiňován státní zástupkyní, tak se lze ztotožnit s jejími závěry v tom smyslu, že nelze uzavřít, že se obžalovaná dopustila jednání, které jej jí kladeno za vinu při výkonu [REDACTED] proto pak trest zákazu činnosti není na místě. Obžalované byl tedy vyměřen peněžitý trest sestávající z padesáti denních sazeb po tisíci korunách, tedy peněžitý trest v celkové výši 50.000 Kč jako trest samostatný, kdy takto uložený trest považuje soud za odpovídající povaze a závažnosti trestného činu jakož i osobním a jiným poměrům obžalované, jejímu dosavadnímu způsobu života a možnostem její nápravy.
50. Pokud jde o náhradu škody, tak je třeba uvést, že nelze dovodit, že tato vznikla v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalované, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku. Jednání obžalované bylo civilními soudy v podstatě odhaleno, inkriminovaná listina byla hodnocena jako nepravá listina bez důkazní hodnoty a poškozeným společnostem byly přiznány žalované částky jako bezdůvodné obohacení. Nemožnost pohledávky vymoci byla způsobena až následným jednáním obžalované, kdy společnost provozující [REDACTED] převedla na zřejmě bílého koně a tím způsobila, že se z této společnosti stala prázdná schránka, kdy vedení exekucí je zjevně bezúspěšné. Za toto jednání byla obžalovaná kárně postižena jako [REDACTED] Toto jednání vykazující znaky poškození věřitele však nebylo předmětem tohoto řízení a až

právě v důsledku tohoto následného jednání, nikoli v důsledku předložení padělané listiny v civilním řízení došlo k tomu, že pravomocně přiznané pohledávky jsou nedobytné. Vzhledem k tomu nebylo možno nároky poškozených společností na náhradu škody přiznat.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání nemohou podat osoby, které se ho výslovně vzdaly.

Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl.

Praha 20. května 2025

Mgr. Jaroslava Linhartová v. r.
samosoudkyně